

Död åt militarismen!

Zomia

2017-11-30

Anarchist Archive

anarchist-archive@riseup.net · anarchist-archive.org

Polisen hugger människor i huvudet med sablar så att blodet skvätter, allt för att komma över ett standar med inskriptionen ”Ned med militarismen. Krig är brodermord!” Tumult och stenkastning uppstår i den tidigare fredliga demonstrationen i försöken att försvara fanan. I efterspelet dömer Helsingborgs rådhusrätt ut fleråriga straff för uppror.

Det är tidig höst 1906 i Helsingborg då två av de mest omskrivna antimilitaristiska demonstrationerna i svensk historia går av stapeln. Det är ett av de två socialdemokratiska ungdomsförbunden, det anarkistiskt inspirerade Ungsocialisterna, som håller demonstrationer med tusentals deltagare, i en tid då både upprustning och antimilitarism är i ropet. Fredrik Egefur beskriver händelseförloppet i Pinto & Ericssons *Politik underifrån : Kollektiva konfrontationer under Sveriges 1900-tal* (Arkiv, 2016). På en bild i boken syns den ungsocialistiska klubben i Lund. Könsfördelningen är jämn (åtminstone om vi könar efter hattar), och till vänster i bild syns ett maffigt standar med texten Död åt militarismen.

Anarkismen förknippas inte sällan med våld, kaos och bombkastning. Och visst finns i traditionen en militant och konfrontativ dimension som ibland tagit och tar sig uttryck i våldsamma protester, oroligheter, konfrontationer och attentat. Det har alltid funnits olika uppfattningar om militansen, allt från anarkopacifister som förespråkar ickevåldsligt motstånd i alla lägen till upprorsinriktade anarkister som ser ”handlingens propaganda” (attacker och attentat) som den centrala praktiken. Men anarkismen har också en stark antimilitaristisk ådra. Innan första världskriget var arbetarrörelsen i mycket internationalistisk. Det handlade om klasskamp och internationell solidaritet, och därför var krig mellan folk uteslutet. Militären var (och är) en hierarkisk och patriarkal tvångsinstitution som styrdes av överklassen och tjänade och tjänar kapitalistiska intressen genom att bland annat vända arbetare mot varandra.

Idag är vi igen i en situation där upprustning står på alla etablerade partiers politiska agenda. Gränser ska skyddas, polis och militär ska få mer resurser. Det är högre straff och hårdare tag. Samhällsklimatet blir mer auktoritärt och lutar inte sällan i fascistisk riktning. Men den anarkistiska antimilitarismen är inte speciellt högljudd. Det decentraliserade och direkt-aktionsinriktade nätverket Ofog finns i och för sig, men var betydligt mer aktiva för några år sen då det bland annat genomfördes rosamålningar av krigsmateriel och avrustningsaktioner på vapenfabriker.

I en situation då några av de mäktigaste och farligaste staterna i världen styrs av vapenälskande, grabbiga och auktoritära eller fascistiska galningar behöver vi mer än någonsin underminera militarismen.

Död åt militarismen, krig mot kriget! Fred mellan folk, strid mellan klasser!